

Per què he signat el manifest per un referèndum unilateral i vinculant el 2017?

written by Arnau Padró | 15 de juliol de 2016

Aquest dimecres s'ha fet públic [un manifest](#) signat inicialment per [cent persones de la societat civil catalana](#), que demana al Parlament de Catalunya la convocatòria d'un referèndum unilateral i vinculant el 2017. De fet, el manifest lliga aquest referèndum a una Declaració Unilateral d'Independència (DUI) en cas de la victòria del 'Sí' que és el que li dona el caràcter vinculant. El manifest també proposa que la Llei de Transitorietat Jurídica que tramita el Parlament sigui la que doni empara legal al referèndum i que el desplegament de la transició entre marcs jurídics entri en vigor un cop guanyat el referèndum. La iniciativa ha tingut força èxit i ha arribat als 5.000 suports en un sol dia, amb suports molt transversals, cosa positiva.

Personalment, sempre he apostat per la DUI com a mitjà per assolir la independència. Més quan el passat 27S vam fer unes eleccions plebiscitàries en què les candidatures explícitament independentistes van recollir el 55% dels vots en front el 45% de les candidatures explícitament unionistes. Aquesta és la lectura que caldria fer si llegim aquelles eleccions en clau de referèndum. Els vots no definits ni pel 'Sí' ni pel 'No' - CSQP, UDC,...-, el que equivaldria a vots en blanc, en un referèndum no computen en el resultat final. Malauradament, aquesta lectura del 27S només l'ha defensada [Solidaritat Catalana per la Independència](#). La resta de partits, tant els independentistes, com els unionistes, defensen la lectura que el 27S només va haver-hi un 48% de suport a la independència i per tant, no som prous -diuen els independentistes- o es va perdre el plebiscit -diuen els unionistes-.

Per entendre la meua posició actual cal, primer, analitzar què portaven al programa JxSí i la CUP -el full de ruta que havien de desenvolupar un cop guanyades les eleccions del 27S- i quin és el full de ruta que s'ha establert finalment. Junts pel Sí en el seu programa electoral, prometia que durant 18 mesos prepararia les estructures d'estat i proclamaria la independència, juntament amb l'aprovació de tot un seguit de lleis de transitorietat jurídica. Posteriorment procediria a convocar eleccions constituents, es faria el debat constitucional i el poble de Catalunya votaria en referèndum la constitució aprovada pel Parlament, finalitzant així el procés d'independència. La CUP era més agosarada i apostava perquè la primera acció del Parlament de Catalunya, conformat després del 27S, fos la Declaració Unilateral d'Independència. El que proposaven ambdues forces era racional i encaixava perfectament en la meua posició.

Malauradament, la CUP, la mateixa nit electoral ja va dir que renunciaven a la DUI, ja que no hi havia prou suport per dur-la a terme. Posteriorment, Junts pel Sí, ha anat virant i la seva posició actual és la mateixa que la CUP, amb la conseqüència que la Proclamació d'Independència que figurava en el seu programa ha quedat descartada. L'actual full de ruta -contràriament al què el poble de Catalunya va votar el 27S- proposa aprovar les lleis de transitorietat jurídiques, convocar eleccions, fer un procés constituent i posteriorment el referèndum sobre la constitució, tot això encara dins d'Espanya, i finalment, en cas de victòria del 'Sí' a la nova constitució, procedir a proclamar la independència.

Aquest full de ruta, personalment, considero que no té cap mena de viabilitat ni coherència. Una de les principals crítiques que es fan al manifest, per part d'independentistes que defensen el full de ruta actual, és que no té sentit fer un RUI sense ser independents. Com pretenen, doncs, fer un referèndum constitucional sense ser independents? D'altra banda, el fet de pretendre que el poble de Catalunya voti una

constitució -que representa el model de país que volen- com a via per refrendar si volen o no la independència és una estafa electoral. Amb aquesta excusa obligaran als independentistes a votar 'Sí' a una constitució que podria contenir elements amb els quals hi estem frontalment en contra. Per exemple, que el castellà sigui llengua oficial. Ens trobaríem en una situació semblant a la transició, en la qual, els demòcrates van haver de votar una constitució que segurament no era la què volien per por a què si guanyava el 'No' aquella transició fracassés i el model dictatorial seguís vigent. D'altra banda, caldria destacar que afrontar unes noves eleccions autonòmiques l'any que ve sense haver resolt la independència, portarà necessàriament al fracàs i a la pèrdua de la preuada majoria absoluta al Parlament de la qual disposem actualment. L'excusa perfecte i definitiva pels partits independentistes per posar el fre de mà al procés d'independència.

Tot plegat és un despropòsit que sorgeix del fet que els partits polítics que es diuen independentistes no estan disposats a dur a terme l'enfrontament directe amb l'estat espanyol i que l'objectiu real que tenen, és perpetuar-se en el poder i dur a terme les seves lluites partidistes. En el cas d'Esquerra, assolir l'hegemonia l'independentisme. En el cas de la nova Convergència, mantenir el poder, cosa que amb la fórmula Junts pel Sí ja va aconseguir aquesta legislatura. En el cas de la CUP, potser l'objectiu no és tant l'assalt al poder, com la prioritització de les seves lluites polítiques socials, molt legítimes, però que acaben contraposant-se a l'objectiu d'assolir la independència de Catalunya. El pitjor, per mi, és que el poble de Catalunya no hagi aixecat, fins ara, la veu, davant la tergiversació d'allò que va votar el passat 27S.

Tot i així, recentment, s'ha instal·lat en l'opinió pública el debat sobre el RUI. I a través d'aquest debat, per primer cop després de mesos, sembla que el poble català podria fer una esmena a la totalitat al canvi de full de ruta que han fet els

nostres governants. Que el poble agafi de nou les regnes del procés d'independència serà una bona notícia. El que no podem fer és contraposar el RUI a la DUI. L'independentisme unilateral, és a dir, l'independentisme racional que sap que aquesta és la única via, no pot actuar desunit davant del processisme. Cal la confluència de les dues vies en una de sola. Si aquest RUI és vinculant i la forma de fer-lo vinculant és lligar-lo a una DUI. Si aquest RUI+DUI té lloc al 2017 que seria l'any que marcava el mandat del 27S per dur a terme la proclamació d'independència. Jo ho veig com un desllorigador de la situació de bloqueig en què s'havien situat els partits autoanomenats independentistes. I a més, és la confluència que uneix les dues famílies de l'independentisme unilateral. Tenint en compte, precisament, que el manifest aposta per això mateix, la meva posició és la de defensar aquest manifest. Per tant, a tots aquells que aposteu per la independència, a tots aquells que sabeu que la unilateralitat és l'única via i a tots aquells que sempre heu defensat la DUI com a solució, us animo a sumar-vos al manifest i a fer-ne difusió.

Acabem amb el processisme! Forcem els nostres polítics a fer la independència el 2017 tal i com van prometre en els seus programes electorals.